

מכון "הלכות שבת השנתית" – ללימוד כל אורח "הלכות שבת" במעגל כל שבתות השנה שעל ידו "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת

אמר רחבי"א אמר רבי יוחנן כל החשמו שבת נהלכנו אפילו עובד עבודה זרה נדור אנוש מוחלין לו

הלכות שבת השנתית

לימוד שולחן ערוך הלכות שבת

לכל שבתות השנה – עמוד אחד ליום

חיובא ומיא לדורש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבוד עליהם לפחות פעם אחת בשנה. (ספר חסידים)

גליון 7

שבת פרשת ויצא [7]

קודם הלימוד יאמרו: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי דיעת התורה. ונהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים באהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתו וקחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד לשבת פ' ויצא
המשך סימן רנד – דיני תבשילין המוכנים מערב שבת כדי להגמר בשבת

ה. אין נותנין סמוך לחשיכה פת לתנור אלא כדי שיקרמו (פירוש שיעלה על פני הלחם קרום וקליפה מחמת האש) פניה המדובקים בתנור ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו פניה שכנגד האש. הגה: וכל שפורסה ואין החוטין נמשכין קרוי קרימת פנים (הגהות מיימוני פרק ג). ופשטיד"א או פלאד"ין צריך שיקרמו פניה למעלה ולמטה ויתבשל מה שבתוכה כמאכל בן דרוסאי (בית יוסף בשם סמ"ג והגהות מיימוני). ואם נתן אותם סמוך לחשיכה ולא קרמו פניהם אם במזיד אסור עד מוצאי שבת בכדי שיעשו ואם בשוגג אם אין לו מה יאכל מותר לו לרדות ממנו מזון שלש סעודות ואומר לאחרים שאין להם מה יאכלו בואו ורדו לכם מזון שלש סעודות וכשהוא רודה לא ירדה במרדה (פירוש ברכת ובמזרה תרגום מרדה פאל"ה בלע"ז) אלא בסכין וכיוצא בו שלא יעשה כדרך שעושה בחול ואם אי אפשר לרדות בשינוי ירדה במרדה ואם נתנה בכדי שיקרמו פניה כיון דלא עבד איסורא וצורך שבת הוא רודה כדרכו ושלא לצורך היום אסור אפילו בשינוי. הגה: וכל זה בתנור שאינו טוח בטיט (הגהות אשרי) אבל אם הוא טוח בטיט או שאינו אופה לצורך שבת רק למוצאי שבת דיש לו זמן לאופתו מותר דלא גזרינן בכחאי גונא שמא יחתה (כל בו):

ו. ואם נתנו בשבת אפילו במזיד מותר לו לרדות קודם שיאפה כדי שלא יבא לידי איסור סקילה:

ז. בתנורים שלנו שאין בהם רדייה מותר להוציא יותר משלש סעודות בסכין או בשום דבר שיתחוב בו ומכל מקום לא יוציא ברכת משום דמחזי כעובדין דחול:

ח. לא ימלא אדם קדיה עססיות (פירוש מיני קטניות הגדלות בארץ ישראל ולא בכבל) ותורמוסין ויתן לתוך התנור ערב שבת סמוך לחשיכה מפני שדברים אלו אינם צריכים

בישול רב ודעתו עליהם לאכלם לאלתר ומפני כך אף על פי שלא נתבשלו כל עיקר הרי הם כשאר תבשיל שהתחיל להתבשל ולא נתבשל כל צרכו שאסור להשהותו והוא הדין לכירה וכופת. הגה: כשאינן גרופים וקטומים ואפשר לתחת (בית יוסף ומגילה פרק ג). ואם עשה כן אפילו בשוגג אסורים למוצאי שבת עד כדי שיעשו:

ט. כיוצא בו לא ימלא חבית של מים ויתן לתוך התנור ערב שבת עם חשיכה ואם עשה כן אסורים למוצאי שבת בכדי שיעשו:

סימן רנה – הכנת האש קודם הכנסת שבת, ובו ג' סעיפים

א. אין עושין מדורה מעצים סמוך לחשיכה עד שיצית בהן האור בענין שתהא השלהבת עולה מאליה בלי סיוע עצים אחרים ואם הוא עץ יחידי צריך שיאחזו האור ברוב עביו וברוב היקפו ואם לא הודלקה כל כך אסור ליהנות בה בשבת גזירה שמא יחתה בה ויניד העצים כדי שתעלה השלהבת וכשהודלקה כשיעור יכול להתחמם כנגדה בשבת ולהשתמש לאורה בין אם הוא על גבי קרקע או על גבי המנורה ואפילו היא מדברים שאין עושין מהם פתילה לשבת:

ב. יש אומרים שבפחמין אפילו לא אחז בהם האור אלא כל שהוא שרי מפני שהם דולקים והולכים:

ג. מדורה של זפת ושל גפרית ושל קש וגבבא אפילו לא אחז בהם האור אלא כל שהוא שרי וכן מדורה של קנים ושל גרעיני תמרים כשהם מפוררים אבל אם הקנים אגודות והגרעינים כסל צריכים שיצית בהם האור עד שתהא השלהבת עולה מאליה ויש אומרים בהיפך:

סימן רנו – ששה תקיעות שהיו תוקעין בערב שבת, ובו סעיף אחד

א. כשהיו ישראל בישובן היו תוקעין בערב שבת שש תקיעות כדי להבדיל את העם מן המלאכה. הגה: ונהגו בקהלות הקדושות שכל

שהוא סמוך לשבת כחצי שעה או שעה שמכריז שליח ציבור להכין עצמן לשבת והוא במקום התקיעות בימיהם וכן ראוי לנהוג בכל מקום:

סימן רנז – דיני הטמנת המין, ובו ח' סעיפים

א. אין טומנין בשבת אפילו בדבר שאין מוסיף הבל אבל בספק חשיכה טומנין בו ואין טומנין בדבר המוסיף הבל אפילו מבעוד יום ואם הטמין בדבר המוסיף הבל התבשיל אסור אפילו בדיעבד ודוקא בעונן שנתחמם או שנצטמק ויפה לו אבל בעומד בחמימותו כשעה ראשונה מותר. הגה: יש אומרים דאם שכח והטמין בשוגג בדבר המוסיף הבל שרי לאכול (הגהות מרדכי). (ויש אומרים דכל זה אינו אסור אלא כשעושה לצורך לילה אבל כשמטמין לצורך מחר מותר להטמין מבעוד יום בדבר שמוסיף הבל (מרדכי ריש פרק כירה ובית יוסף סוף סימן רנ"ג בשם שבולי לט) ובדיעבד יש לסמוך על זה ובלבד שלא יחא רגיל לעשות כן):

ב. אפילו תבשיל שנתבשל כל צרכו אסור להטמין בשבת אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל ומכל מקום לשום כלים על התבשיל כדי לשמרו מן העכברים או כדי שלא יתגנף בעפרורית שרי שאין זה כמטמין להחם אלא כשומר ונותן כסויו על הקדירה (ועיין לעיל סימן רנ"ג):

ג. אלו הם דברים המוסיפים הבל פסולת של זיתים או של שומשמן וזבל ומלח וסיד וחול בין לחים בין יבשים ותבן וזגין ומוכין ועשבים בזמן ששלשתן לחין ואלו דברים שאינם מוסיפים הבל כסות ופירות וכנפי יונה (או שאר נוצות מהרר"א בהגהות) ונעורת של פשתן ונסורת של חרשין (פירוש הקש הדק הנופל מן העץ כשמגריים אותו במגירה). הגה: יש אומרים דמותר להטמין בסלעים אף על פי שמוסיפין הבל דמלתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן (תוספות ומרדכי ריש פרק לא יחפור):

